

ἀκίνητα καὶ αὐτοκίνητα ἱμέρος γ' οι σωζομένων νὰ στέκεται ἡ θυγατέρα μου ἡ Πάντω μὲ τὸν ἀνὴρ αὐτῆς ὁμοῦ / ⁶ μὲ ἐμένα εἰς τὸ δσπίτιον μου νὰ μὲ οἰκονομοῦν ἔως τέλους ζωῆς μου ἀπὸ τὸ πρᾶγμα μου / ⁷ δλον ἐκ τὸ δυνατόν τους καὶ ζώντας μου νὰ μηδὲν ἔχουν ἔξουσίαν νὰ ἔξεβοῦν ἀπὸ ἐμένα / ⁸ η νὰ ἐπάρουν τίποτε ἀπὸ τὸ πρᾶγμα μου καὶ ἀν τοὺς ὀδηγήσῃ ὁ Θεός καὶ σταθοῦν μετὰ μένα ἐ / ⁹ ως τέλους ζωῆς μου νὰ μὲ κυβερνήσουν πιστὰ καὶ ἀληθινὰ ἀνενόχλητα νὰ ἔχουν τὸ τρίτον / ¹⁰ ἀπὸ τὰ πράγματά μου, ως προείρηκα, καὶ νὰ ἔχουν καὶ ἀπὸ τὸ ἔτερόν μου πρᾶγμα τὸ / ¹¹ ἡμισὸν καὶ τὴν εὐχήν μου. Ὑπὸ μαρτυρίας παπὰ κὺρο Χρυσοῦ Δροσίτζα καὶ Ἀνδρέα Λιόση. / ¹² Τὴν αὐτὴν ὥραν παρὼν καὶ ὁ γαβρός τοῦ ἄνωθεν κύρο Νικολάου ὁ Παῦλος ὑποσχέθη νὰ στέργῃ τὰ ἄνωθεν. / ¹³ Ὑπὸ μαρτυρίας τῶν ἄνωθεν.

176

Διαθήκη

||'Εβγάλθη||

† ,αφε' ἡμέρᾳ ιγ' τοῦ Φεβρουαρίου μηνὸς ἵνδικτιῶνος η'. Κύρο Νικόλαος ὁ Τζενεβάρης. Ἐγὼ οὖν ὁ Νικόλαος ὁ Τζενεβάρης περιασθενής / ² εἰμὶ ἡμην ἔσωθεν οἰκίας μου εἰς τὸ χωρίον τοῦ Καβαλλουρίου χάριτι Θεοῦ σῶον ἔχων τὸν νοῦν καὶ ἐρρω / ³ μένος τὰς φρένας, πτοηθεὶς δὲ τὸν ἄδηλον θάνατον, ποιῶ τὴν παροῦσαν μου δια / ⁴ θήκην. Ἐν α' τὴν ψυχήν μου ἀνατίθημι εἰς χεῖρας Θεοῦ καὶ τοῖς πᾶσι χριστιανοῖς συ / ⁵ χώρησιν, ἃς δέομαι καὶ ἐγὼ τυχεῖν; εἴθ' οὕτως ἀφήνω εἰς τὸν Ἀγιον Παντελεήμονα εἰς / ⁶ χωρίον τοῦ Καβαλλουρίου ἐν ᾧ μέλλω θαφῆναι ἐλαίαν μίαν διὰ τὴν ψυχήν μου. Ἀκομὴ ὁμο / ⁷ λσγῶ δτι τὲς ἔτερες τρεῖς μου θυγατέρες, τὴν Καλὴν τῆς ἔδωσα ψυχομοίριν ἔξωπροι / ⁸ κιν καὶ ἡπῆρε το καὶ ἔχει το καὶ τὴν Μαρίαν τὴν ὑπάνδρευσα ἔξωπροικην καὶ χρεω / ⁹ στῶ της λειψοπροικία ἀρκλὶν ὑπερπύρων β' καὶ κακάβιν ὑπερπύρων β' καὶ βαρέλιν μετρῶν / ¹⁰ δ' καὶ οὐχὶ ἄλλον, καὶ τὴν Ἐλένην τὴν ὑπάνδρευσα ἔξωπροικην καὶ χρεωστῶ της λειψο / ¹¹ προικίαν βουτζὶν ἔνα μετρῶν ε' καὶ οὐχὶ ἄλλον. Ἀκομὴ χρεωστεῖ μου ὁ γαβρός / ¹² μου ὁ Γεώργιος ὁ Σαχλίκης ρόγα δποὺ ἐπλήρωνα ρογευτὸν καὶ ἐφύλαγέ του τὰ ζῶα ὁ / ¹³ ποὺ ἔδωσα τῆς Ἐλένης εἰς προῖκα διὰ τοὺς δύο χρόνους ὑπέρπυρα στ'. Ἀκομὴ ἐπροεῖχα / ¹⁴ δώσει τῆς ἀνεψιᾶς μου τῆς Κόμνως διὰ τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τὸ ἀμπέλι ὅποὺ ἔχω ἀγορασ / ¹⁵ μένο ἀπὸ τὸν Δῆμο καὶ Στάθη, υἱοὺς τοῦ ποτὲ Ἀνδρέα Βοτιτζιάνου, τῆς ἔδωσα ἀπ' αὐτὸ μέ / ¹⁶ ρος δ' καὶ οὕτως τῆς ἀφήνω πάλιν νὰ τὸ ἔχῃ διὰ τὴν ψυχήν μου σὺν τὰ τὸ τέλος του καὶ / ¹⁷ ἐλαίαν μίαν. Ἀκομὴ ἡ θυγατέρα μου ἡ Πάντω νὰ ἔχῃ δλον ἐκεῖνον δποὺ τῆς γράφω / ¹⁸ εἰς τὴν ἀρεσκείαν της. Ὄμοιώς καὶ οἱ ἔτερές μου θυγατέρες εἰ τι τοὺς ἔδωσα. Εἰς δὲ τὸ / ¹⁹ τρίτο μου πρᾶγμα ἀν μὲ οἰκονομήσουν δλα μου τὰ παιδία ἐξ ἵσου νὰ τὸ ἔχουν / ²⁰ δλοι ἐξ

ἴσου, εἰ δὲ εἴ τις μὲ οἰκονομήσῃ ἔως τέλους ζωῆς μου νὰ τὸ ἔχῃ, εἰ δὲ καὶ οὐ / ²¹ δὲν μὲ οἰκονομήσῃ οὐδὲ εἰς ἀπ' αὐτοὺς νὰ ἔχω τὸ πρᾶγμα μου εἰς ἔξουσίαν μου / ²² καὶ εἴ τις ἀπὸ τὰ παιδία μου ἢ ἀπὸ τοὺς γαβρούς μου ἐναντιηθῇ τὴν παροῦσαν μου διαθήκην νὰ / ²³ μηδὲν ἔχῃ μόνον σολδία ε' καὶ οὐχὶ ἄλλον. Καὶ οὕτως ἐδιεταξάμην. Ἡ γὰρ παροῦσα μου δι / ²⁴ αθήκη βούλομαι τοῦ ἔχειν τὸ ἴσχυρὸν καὶ βέβαιον κατὰ πᾶν εἶδος διαθήκης καὶ τὰ ἔξῆς. Υπὸ / ²⁵ μαρτυρίας παπὰ κὺρῳ Χρυσοῦ Δροσίτζα καὶ κὺρῳ Νικολάου Μπρούζου.

177

Πώληση

φ. 44β'

II' Ασηκώθη / βεβράνιον

† , αφε' ἡμέρᾳ ιδ' τοῦ Φεβρουαρίου μηνὸς ἵνδικτιῶνος η'. Κὺρ Νικόλαος ὁ Λαμπίρης ἀπὸ χωρίον τῶν Ἐξεκαστρινῶν / ² σωματικῶς παρὼν ὡμολόγησεν καὶ εἰπεν ὅτι ἐπώλησεν καὶ σωματικῶς διὰ / ³ παρόντος ἐγγράφου ἐλευθέρωσεν πρὸς τὸν παρόντα παπὰ κὺρῳ Κωνσταντίνον τὸν / ⁴ Κουβαρᾶν ἀπὸ χωρίον τῶν Περουλάδων καὶ δι' αὐτοῦ πρὸς τοὺς αὐτοῦ κληρονόμους καὶ διαδόχους ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα, ὅλον του τὸ με / ⁵ ωρίδιον, ἥγοῦν τὸ φυτευτικόν του ἀπὸ τὸ ἀμπέλιον αὐτοῦ, ὅνπερ ἔχει φυτευ / ⁶ μένον εἰς τὸν τόπον τῆς Ἀγίας Ἀναστασίας, εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Φρία, πλη / ⁷ σίον ἀμπέλιον τοῦ Μεγάλου Ταξιάρχου, πλησίον ἀμπέλιον τοῦ Ζαγορίτη, πλη / ⁸ σίον ἀμπέλιον τῆς Καμποσούλαινας καὶ ὅθεν ἥρξατο σὺν πασῶν δὲ νομῶν / ⁹ προνομῶν αὐτοῦ, εἰσόδων τε καὶ ἔξόδων. Διὰ τιμὴν τὴν μέσοθεν παρ' αὐτῶν / ¹⁰ συμφωνηθεῖσαν καὶ ἀρεσθεῖσαν, ἥτοι δηνερικῶς ὑπέρπυρα η'. ἥγοῦν ὀκτὼ τῶν / ¹¹ Κορυφῶν, δόποιον ὁμολογεῖ ὁ προρρηθεὶς κύρῳ Νικόλαος ὅτι τὰ ἔλαβεν ἀπὸ τὸν / ¹² εἰρημένον παπὰ κύρῳ Κωνσταντίνον σῶα καὶ ἀνελλιπές. Μὲ τοιούτην συμφωνίαν καὶ τρό / ¹³ πον ὅτι ὁ προρρηθεὶς κύρῳ Νικόλαος ὁ Λαμπίρης μετὰ τοὺς κληρονόμους καὶ διαδόχους / ¹⁴ αὐτοῦ νὰ είναι χρεῶστες ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα νὰ ὀφεί / ¹⁵ λουν καλλιεργοῦν ἐξ ἴδιων αὐτῶν κόπων, μόχθων καὶ ἔξόδων, αὐτὸ τὸ εἰρημένον ἀμ / ¹⁶ πέλιον ὅπου ἐπώλησεν πρὸς τὸν εἰρημένον ἱερέα. Ἀκομὴ καὶ τὸ ἔτερον ἀμπέλ / ¹⁷ λιον τοῦ ρηθέντος ἱερέως ὅποὺ ἔχει πλησίον τοῦ ἄνωθεν ἀμπελίου καὶ νὰ φυτεύ / ¹⁸ σουν καὶ ὅλην τὴν χερσαίαν γῆν ὅποὺ ἔνι εἰς τὴν διακράτησιν τῶν εἰρημένων δύο / ¹⁹ ἀμπελώνων κλήματα καὶ ποιήσουν καὶ αὐτὸ ἀμπέλιον πληρέστατον τὸν καὶ / ²⁰ ωὸν τῆς ἐπικαρπίας τοῦ τρύγου, νὰ ὀφείλουν ἀνακράζουν τὸν εἰρημένον ἱερέα καὶ τοὺς / ²¹ κληρονόμους αὐτοῦ εἰς τὸ σκαφόνιν, νὰ μετροῦν τὴν γεναμένην καρ / ²² ποφοράν τῶν εἰρημένων ἀμπελίων τὸ κατ' ἔτος καὶ πρῶτον ὁ ρηθεὶς κύρῳ Νικόλαος καὶ / ²³ οἱ αὐτοῦ κληρονόμοι νὰ ὀφείλουν λαμβάνειν καὶ παραδίδειν τὸ δ' εἰς τὴν / ²⁴

